

یک‌شنبه ۱۳ بهمن ۱۳۹۸ ۷۰ جمادی‌الثانی ۱۴۴۱ ۲۰ فوریه ۲۰۲۰

اخبار

یوفون؛ پادشاهی که درون دروازه خدایی می‌کرد

۲۸ ژانویه، روز تولد یکی از بهترین دروازه بان‌های تاریخ فوتبال است و به همین مناسبت نگاهی به کارنامه درخشان او انداخته ایم. دوران کودکی دوران جذابی است. دورانی که گاهی غرق در رویاهای خود می‌شویم و گاهی عاشق می‌شویم. البته عشقمان ساده، شفاف و بی ریا هست چرا که عاشق قهرمان‌ها می‌شویم. کودکان عادی عاشق پشم، سوپرمن، مرد عنکبوتی و یا قهرمان‌های تخیلی دیگر می‌شوند اما دیوانه‌های فوتبال ز همان بچگی عاشق قهرمان‌هایی از جنس فوتبال می‌شوند.

قهرمان بچگی پچه‌های دهه ۶۰ و عاشق فوتبال ایتالیا، پسرپچه ای بود که در بازی با میلان درون دروازه پارمایی‌ها ظهور کرده بود. کم کم خودش را دل همه جا می‌کرد. کمی بعد راهی تورین شد. پروازهای بلند مرد ایتالیایی، به حسرت تیم‌های دیگر تبدیل شده بود. هیچکس فردی به نام جانلوئیجی یوفون را درون دروازه نمی‌دید، همه یک هیولای ترسناک را می‌دیدند که حتی وقتی با یک تکت به تن کم می‌شدید، شانس کمی برای گل زنی داشتی. جای گیری‌های مثال زدنی درون دروازه و عکس العمل‌های سریعش باعث شده بود ایتالیایی‌ها دیوانه او شوند. مردم تورین می‌گفتند او با کلین شیت زاده شده است.

یوفون اما فراتر از این حرف‌ها بود. رفتار و منش مثال زدنی اش باعث شد تا در دل هواداران حریف هم جا باز کند. راستش را بخواهید در ابتدا برای نوشتن راجع به یوفون تردیدهای زیادی داشتم. نوشتن درمورد یکی از بزرگترین دروازه بان‌های تاریخ و وصف تمامی صفات و زندگی طلایی اش، دشوار بود. اما هربار که دوباره به سکناس‌هایی که به عنوان خاطرات فرواش نشدنی برایم رقم زده بود نگاه می‌کردم، با لبخندری روی لب شروع به نوشتن می‌کردم. بسیاری از ما ها اعتقاد داریم که خدا هر چیزی که هست، در شکل انسان ظاهر نمی‌شود اما مطمئن هستم یوفون با دست های از خدا، درون دروازه خدایی می‌کرد. وگرنه هیچ دستی تا بد نمی‌توانست ضربه سر زبندان در فینال جام جهانی را به آن شکل از طاق دروازه بیرون بکشد. او مثل فرمانده ای بود که زمانی که تمام هم رزم‌هایش از پا در می‌آمدند، تا آخرین لحظه تم جکیگیت تا پرچم ملت و کشورش را در بالاترین نقطه جیب که به پرواز در بیاورد.

یوفون طی این سال‌ها یک جام جهانی، ۹ اسکودتو، ۵ جام جام حذفی ایتالیا، ۶ سوپر کاپ ایتالیا، یک قهرمانی لیگ ۱ فرانسه، یک قهرمانی سوپرکاپ فرانسه را برد. در زمینه فردی او به ۱۲ بار جایزه بهترین دروازه بان سال سری آ، بهترین دروازه بان جام جهانی ۲۰۰۶، عنوان بهترین دروازه بان تاریخ قرن ۲۱ از سوی فرانسویون بی‌المللی تاریخ و آمار فوتبال و ۵ بار هم عنوان بهترین دروازه بان جهان رسید. در این افتخارات شاید تا همیشه جای خالی لیگ قهرمانان اروپا به چشم بخورد. عنوانی که شاید بزرگترین حسرت مرد ایتالیایی باشد. البته این دید یوفون نسبت به این قضیه است. شاید هم این لیگ قهرمانان اروپا باشد که تا همیشه بابت لمس نشدن توسط یک اسطوه حسرت بخورد.

حالا ۴۲ ساله شده است. هنوز هم آرام و فروتن بوده. و رهبری بی نظیر برای تیمش به شمار می‌رود. کمتر درون دروازه قرار می‌گیرد اما همان لحظات کم برای لذت بردن از او کافی است. همین که بدانیم هنوز هم خود پدر در زمین باقی مانده و هم تفنگ پدری اش هست، برایمان بار است. هواداران در این سال‌ها همیشه با مهرایش نه تنها کیف کردند، بلکه روی آن‌ها پیرای برای لبخند دوباره به زندگی ساختند چرا که او آخرین سنگر امید در تیمشان بوده است. سال‌هاست از نمایش قهرمانی در فنانتر فوتبال لذت می‌بریم. در پایان اmsال ممکن است پرده نمایش کشیده شود و نمایش به پایان برسد اما تنها چیزی که مطمئن هستیم این است که بعد از این اتفاق تا سال‌ها کلاه را سر برداشته و ایستاده به شتوق نمایش یک رهبر، دروازه بان، قهرمان و بهتر است بگوییم یک اسطوه باوهمی ایستاد چرا که او لذتی از جنس فوتبال را تا سال‌ها برایمان رقم زد. تولدت مبارک جی جی یوفون!

تاچندی پیش پست دروازهبانی کم اهمیت‌ترین و کم ارزش‌ترین پست در زمین فوتبال برای باشگاه ها و مربیان به حساب می‌آمد، اگرچه داشتن یک دروازهبان خوب برای جمع‌آوری امتیازات مهم بود اما همواره مسائل مهم‌تری برای پیگیری وجود داشت و خرید دروازهبان خوب در اولویت تیم ها قرار نداشت. در این مقاله به بررسی بهترین دروازهبان های جهان فوتبال در چند فصل اخیر می‌پردازیم.

۱۰-مانوئل نویر

بله درست است، مانوئل نویر همان بازیکن ۳ سال پیش نیست، هرچند بدون شک او در دوران اوج خود در زمره بهترین دروازهبان های تاریخ فوتبال قرار می‌گرفت اما همچنان و پس از افت محسوس نیز در میان بهترین دروازهبان های حال حاضر جهان قرار دارد. مانوئل نویر در دوران اوج خود مختع سبکی از دوازهبانی بود که امروزه دروازهبان های مطرحی مانند ادرسون و الیسون بکر از آن پیروی می‌کنند، او طلاهدار سبک sweeper-keeper (دروازه‌بانی که فضای پشت مدافعان را پوشش می‌دهد) بود. این دروازهبان آلمانی به طور کامل بر محوطه جریمه تسلط دارد و با آگاهی و دید باز با بیرون آمدن از محوطه جریمه فضای پشت مدافعان را پوشش می‌دهد و از چنان اعتماد به نفسی برخوردار است که اغلب فوتبالبست ها تنها در رویا می‌بینند. یک سال گذشته برای نویر به سختی پیش رفت و مصدومیت های سخت در چند سال اخیر او را از فرم درخشان خود دور کرده است اما همچنان نیز در میان برترین دروازهبان های جهان قرار دارد و باید دید آیا او می‌تواند با تولدی دوباره تبدیل به همان دروازهبان خارق‌العاده سال های گذشته درون دروازه بایرن مونیخ و تیم ملی آلمان شود؟

۹-تیبو کورتوا

شکی در این نیست که اولین فصل حضور تیبو کورتوا در مادرید طبق برنامه های او پیش رفت و زنجیره‌ای از اتفاقات پیرامون او و تیم رئال مادرید باعث شد این دروازهبان بلژیکی از فرم ایده‌ال خود دور شود.رئال مادرید از زمان پیوستن کورتوا به مانند یک سیرک بوده است و کورتوا از عمق مشکلات دفاعی و فراز و نشیب های تیم خود ضرر زیادی دیده است. اما امروز با طی شدن دوران سخت او و رئال مادرید شکی نیست کورتوا در میان برترین دروازهبان های حال حاضر جهان قرار دارد و زمانی که در فرم ایده‌ال خود قرار داشته باشد از استوارترین سنگربانان فوتبال اروپا است. انتظار می‌رود این سنگربان بلژیکی که به عنوان بهترین دروازهبان جام جهانی ۲۰۱۸ انتخاب شده بود به نظر زبندان به پیشرفت ادامه دهد تا نشان بدهد که اولین فصل حضور او در مادرید تنها یک کابوس زود گذر بوده است. همچنین او موفق شده نظر مثبت هوادارانی که او را مقصر افت تیم خود می‌دانستند را به سمت خود جلب کند.

۸-سمیر هندانویچ

این دروازهبان ۳۵ ساله مسن‌ترین بازیکن این لیست است اما او همچنان در این سن فرم خوب خود را حفظ کرده و دروازه اینترمیلان را بیمه کرده است. سمیر هندانویچ پخش زیاده از فوتبال خود را در زیر سایه یوفون سپری کرده است اما به این معنا نیست که او نتوانسته پیشرفت کند. این دروازهبان اهل اسلونی در سال های اخیر نامزد عنوان بهترین دروازهبان سری آ ایتالیا بوده است و علاوه بر سال های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۳ در فصل گذشته نیز عنوان بهترین دروازهبان سری آ را به دست آورد و علیرغم داشتن قامت بلند و سن بالا

تاچندی پیش پست دروازهبانی کم اهمیت‌ترین و کم ارزش‌ترین پست در زمین فوتبال برای باشگاه ها و مربیان به حساب می‌آمد، اگرچه داشتن یک دروازهبان خوب برای جمع‌آوری امتیازات مهم بود اما همواره مسائل مهم‌تری برای پیگیری وجود داشت و خرید دروازهبان خوب در اولویت تیم ها قرار نداشت. در این مقاله به بررسی بهترین دروازهبان های جهان فوتبال در چند فصل اخیر می‌پردازیم.

همچنین عکس‌العمل های سریع و بدبنی را از خود نشان می‌دهد. شاید اگر او در دوران حرفه‌ای خود از ایتالیا خارج شده بود اعتبار بیشتری در جهان فوتبال کسب کرده بود اما با انجام پرسش درباره او از هواداران ایتالیایی فوتبال متوجه می‌شوید که در ایتالیا او را در زمره بهترین سنگربانان جهان قرار می‌دهند. ۷-وویچک شرنی

دروازه‌بانی که در آرسنال مشاهده کرده بودید را

فراوش کنید، شرنی این روز ها به مراتب دروازهبان بهتری است و لیافت قرار گرفتن در این لیست را از خود نشان داده است. این سنگربان ملی‌پوش لهستان از زمانی که از آرسنال جدا شده به طور قابل ملاحظه‌ای بالغ و باتجربه شده است، او همواره عکس‌العمل های سریعی داشته و یک سنگربان شوت‌گیر محسوب می‌شده اما از زمان انتقال به تورین

هفته به هفته پیشرفت کرده است. به همین دلیل

بوده که باشگاه یوونتوس او را با یک قرارداد بلندمدت به خدمت گرفت و سپس تبدیل به جانشین یوفون افسانه‌ای کرد.

۶-هوگو لوریس

هرچند او در کار با مشکلات جدی دارد و هر از گاهی با اشتباهات خود تیم را به دردرس می‌اندازد، همانگونه که در فینال جام جهانی این کار را کرد اما شکی نیست زمانی که در فرم خوب خود قرار داشته باشد یکی از بهترین سنگربانان جهان فوتبال است. زمانی که نوبت به بیرون کشیدن توپ از روی خط دروازه برسد او با عکس‌العمل هایی در کلاس جهانی فرا می‌رسد و تیم خود را نجات می‌دهد و مربیان او در رده باشگاهی و ملی به جز تعریف کردن صحبت دیگری درباره او نمی‌کنند و او علاوه بر مهارت یک دروازهبانی به عنوان یک کاپیتان کارآمد تیم خود را از عقب هدایت می‌کند. در تابستان سال ۲۰۱۸ به عنوان کاپیتان ملی فرانسه موفق شد جام قهرمانی جهان را بالای سر ببرد. هرچند فصل اخیر به تلخ‌ترین شکل ممکن برای او پیش رفت و او در جریان دیدار با تیم برایتون با یک مصدومیت بسیار سنگین مواجه شد و احتمالاً تا پایان فصل او را در دروازه تاننهام نخواهیم دید، باز هم نمی‌شود از اسم او به راحتی گذشت و آغاز سیر نزولی تاننهام پس از مصدومیت او نشان از ارزش های او دارد، سنگربانی که مورینیو آرزو دارد او را درون دروازه تیم خود ببیند.

۵-ادرسون

پپ گواردیولا برای خرید ادرسون علیرغم هزینه بالای او و فشار رسانه ها به هیچ عنوان تردید نداشت و در حال حاضر مشخص شده او تصمیم درستی گرفته

روزنامه صبح ایران

۱۰ گلر برتر معاصر جهان

بود و ادرسون ارزش این هزینه گزاف را داشته است. این دروازهبان برزیلی به موفقیت های عظیمی در اتحاد دست یافته و مشکل عدم وجود یک سنگربان مطمئن در منچسترسیتی را به طور کامل حل کرده است. ادرسون یک تیغیت پاس های او در حد برخی می‌شود اما توانایی های کار با پای او همان خصوصیتی است که مناسب تیم های گواردیولا است و به حفظ

توپ منچسترسیتی کمک می‌کند، بدون شک در تاریخ فوتبال کمتر دروازهبانی به اندازه او در کار با یا خوب بوده است و کیفیت پاس های او در حد برخی از هافبک های لیگ های معتبر اروپا است. او در سن ۲۶ سالگی خود را به عنوان یکی از بهترین سنگربانان جهان اثبات کرده است به نظر سال های درخشانی پیش روی او است، هرچند در حال حاضر رقابت با آلیسون برای تبدیل شدن به سنگربان اول لسائو را واگذار کرده است اما هیچ‌گاه یا پس نمی‌کشد تا تبدیل به بهترین دروازهبان برزیل شود.

۴-الیسون بکر

دروازه‌بان اول تیم ملی برزیل و دومین سنگربان گران‌قیمت تاریخ فوتبال، خصوصیات درخشان زیادی دارد که چشم جهان را به خود خیره کرده است. این سنگربان برزیلی دارای ثبات زیادی است و در شوت‌گیری نیز متبحر است و می‌تواند به راحتی توپ از محوطه جریمه خودی به مرکز زمین و هافبک های تیم برساند و در کار با نیز عالی است. علیرغم اینکه او در اولین فصل حضور خود در لیگ برتر انگلستان با اختلافی بسیار کم موفق به قهرمانی نشد اما استحکام زیادی به خط دفاعی لیورپول بخشیده و موفق شد در ۶ دیدار لیگ برتر دروازه خود را بسته نگه دارد و با ۶ کلین شیت در لیگ قهرمانان اروپای سال گذشته کمک زیادی به قزمز های مرسی ساید در راه کسب ازنهمندترین جام باشگاهی جهان کرد و اثبات کرد ارزش هزینه زیاد نزدیک به ۷۰ میلیون پوندی که برای او انتقال او شد را داشته است.

۳-دایوید دخیا

درست است که پس از طی کردن یک جام جهانی کابوس‌وار دایوید دخیا تبدیل به آن سنگربان سابق نشده است، اما حتی سایه یکی از بهترین دروازهبانان یک دهه اخیر می‌تواند در این لیست قرار بگیرد و در هر دیداری که او در فرم خوب خود قرار داشته باشد یک سد سخت برابر هر خط حمله‌ای قرار می‌گیرد. شاید اصلی‌ترین دلیل افت این ستاره اسپانیایی آشنگی منچستریونایتد در ۲ فصل اخیر بوده است و به نظر می‌رسد او دوباره در حال بازگشت به فرم سابق خود است. زمانی که این سنگربان ۲۹

ساله تبدیل به دخیا سابق شود هواداران فوتبال در سرتاسر جهان شاهد درخشش دروازهبانی خواهند بود که نمی‌توان او را بهترین دروازهبان جهان ندانست و احتمالاً در میان بهترین های دهه اخیر قرار می‌گیرد. دخیا عکس‌العمل هایی بهتر از هر دروازهبان دیگری از خود نشان می‌دهد و با چنان جشش هایی شوت های رقیبا را دفع می‌کند که گویی گرانش بر وی اثری ندارد، همچنین او در دفع توپ با پانیز متخصص است و یک دروازهبان کامل محسوب می‌شود

۲-مارک آندره ترشگتن

واقعاً احقرانه به نظر می‌رسد که زمانی ترشگتن تنها در رقابت های لیگ قهرمانان اروپا فرصت حراست از دروازه بارسلونا را به دست می‌آورد. این سنگربان آلمانی مجبور بود برای تبدیل شدن به سنگربان شماره یک بارسلونا تلاش زیادی کند، اما در حال حاضر کاملاً لایق جایگاه خود را دارد. او پس از ازکتاب چند اشتباه مهلک در آغاز کار خود در حال حاضر تبدیل به یکی از بهترین و با ثبات‌ترین سنگربانان حال حاضر جهان شده است. یکی از بهترین خصوصیت های ترشگتن مهارای حیرت‌انگیز او به وسیله یا است او همچنین در مصاف های تکت به تکت عکس‌العمل های عالی از خود نشان می‌دهد و علیرغم توانایی عالی کار با پا، او به مانند همتای خود در تیم ملی آلمان از اعتماد به نفس بسیار خوبی برخوردار است و به خوبی از عقب زمین تیم را هدایت می‌کند. بدون شک اگر اوپلاک در مادرید حضور نداشت او بهترین سنگربان فصلو اخیر لالیگا می‌بود، اگرچه بسیاری او را بهترین دروازهبان آلمان می‌دانند و او حتی این جایزه را نیز به دست آورده است اما سرمربی آلمان همچنان در نویر را سنگربان نخست مناشافت می‌داند و او که به جگیندن برای به دست آوردن پیراهن شماره ۱ عادت دارد همچنان باید به این کار ادامه دهد تا بتواند در مسابقات جام ملت های اروپا پیراهن شماره یک تیم ملی آلمان را به تن کند.

۱-یان اولیاک

اصلی‌ترین آلمانی که باعث شده اتلنتیکو مادرید زیر نظر دیگو سیمونه در این سال ها همواره در بالاترین سطح به کار خود ادامه دهد، جایگزین کردن ستاره های با کیفیت با جوانان با کیفیت بوده است و یان اولیاک رقیب یکی از مثال های بارز موفقیت اتلنتیکو در این زمینه بوده است. یان اولیاک برتری بر کردن جای خالی تیبو کورتوا خریداری شد و به مراتب عملکرد بهتری از دروازهبان حال حاضر رئال مادرید از خود نشان داده است. اگرچه توانایی کار با پای او به خوبی بسیاری از دیگر دروازهبان های این لیست نیست، اما بدون شک هیچ کدام از دیگر سنگربانان این لیست توانایی های او را در دفع موقعیت های گل حریف ندارند و او با هوش بالای خود و عکس‌العمل های خارق‌العاده خود کابوس مهاجمان لالیگا در سال های اخیر بوده است و در خروج از دروازه و دفع توپ های هوایی نیز متبحر است. بدون شک این ستاره اهل اسلونی، با ثبات‌ترین دروازهبان جهان در فصول اخیر بوده است و علیرغم اینکه اغلب جوایز فوتبالی لالیگا این بار در فصل رتال مادرید و بارسلونا تقسیم می‌شوند، اما در ۴ فصل اخیر و فارغ از جایگاه اتلنتیکو مادرید در جدول مسابقات و پایان فصل عنوان بهترین دروازهبان لالیگا (زامورا) را از آن خود کرده است. او در تمامی مسابقات ۲۳۶ مرتبه درون دروازه اتلنتیکو مادرید قرار گرفته است و موفق شده امارفوق‌العاده ۱۲۰ کلین شیت را ثبت کند و تنها ۱۵۹ مرتبه دروازه خود را باز شده دیده است.

شماره ۲۹۰۱

اخبار

موریه‌انه‌ای که لاماسیا را می‌خورد
۱۵آوریل ۲۰۱۴ در ورزشگاه نوکمپ بنری برافراشته شد که روی آن نوشته شده بود:«لاماسیا دست نمی‌خورد» که واکنشی بود به محرومیت بارسلونا توسط فیفا به جرم جذب غیرقانونی بازیکنان زیر ۱۸ سال برای آکادمی لاماسیا. در سالیان اخیر اما واقعیت این است که لاماسیا بسیار دست خورده، در حال اضمحلال است و اعتبار گذشته اش را از دست داده. لاماسیا به جای اینکه محلی برای استفاده از استعدادها و فرصت دادن به آنها باشد، تبدیل به یک بازار برای نقدینگی اضافی شده است. گویی درآمد حاصله از یک بازیکن محصول آکادمی باشگاه یک کسب درآمد عادی و روئین است.

لاماسیا تبدیل به یک بازار برای باشگاه های دیگر شده است. ۲۵ نوامبر ۲۰۱۳ تیتو اولانووا مربی وقت بارسا در بازی با لوانته از ۱۱ بازیکن محصول لاماسیا در ترکیب ثابت بارسلونا استفاده کرد اما حالا آن اتفاق مثل یک خاطره دور به نظر می‌رسد. در طول ۴ سال گذشته، بارسلونا روی ۲۰ بازیکن لاماسیا چوب حراج گذاشته و آنها را به راحتی از دست داده است. آخرین نمونه کارلس پرز است. بازیکنی که هشت روز پیش برابر ایبیزا فیکس بود ولی روز گذشته با ۱۳ میلیون یورو راهی آئس رم شد.

وقتی از کیکه ستین(سرمربی بارسا) در مورد جدایی پرز سوال شد، او گفت که هیچکس اگر خودش نخواهد، از بارسا جدا نخواهد شد اما در ضمن بخشی از مسئولیت جدایی پرز را هم پذیرفت:«صحت هایم با پرز به اندازه کافی شفاف بود ولی واقعیت این است که در نهایت باشگاه است که تصمیم نهایی را اتخاذ می‌کند.»

شجاعت اندک در مدیران بارسا در بارسلونا لاماسیا را با دانشگاه هاروارد مقایسه می‌کنند اما این آکادمی در مسیر تبدیل شدن به یک اهرم اقتصادی برای باشگاه قرار گرفته و دیگر نباید انتظار داشت از آن، نسلی فاتح همچون نسل مسی، پیکه، آلبا و بوسکتس خارج شود. شاید هیچ بازیکنی همچون مارک کوکورییا برای مناسب برای تأیید چنین ادعایی نباشد. کوکو سال گذشته در ایبار چشم ها را به خود خیره کرد و فصل جاری در ختافه نیز یک بازیکن ثابت و تعیین کننده بوده است. او پیش از جدایی از بارسا تنها هفت دقیقه مقابل مورسیا برای تیم اول بازی کرد. در تیم دوم نیز او مدافع چپ بود اما حالا در ختافه یک بازیکن خط میانی محسوب می‌شود.

بارسلونا تابستان گذشته او را با ۴ میلیون یورو از ایبار بازگرداند و سپس به ختافه با بند خرید دائمی شش میلیون یورویی قرض داد که با توجه به راندمان کاری بالای او، به احتمال فراوان فعال نیز خواهد شد. سال ۲۰۱۳ بارسلونا تانگولیا اکلانترا را مفت و ارزان از دست داد و او راهی بایرن شد. و پس از او درهای خروجی لاماسیا هرگز بسته نشد. سپس نوبت به آداما تراووره در سال ۲۰۱۵ رسید که راهی استون ویلا شود. هر دو الان در بایرن و وولوز از بهترین ها محسوب می‌شوند. گرمالدو ژائویه ۲۰۱۶ به بنفیکا رفت؛ در حالی که طی دو سال ۹۲ بازی برای تیم دوم بارسا انجام داد؛ بدون اینکه به وی فرصت حضور در تیم اول داده شود. همین اتفاق برای سرخی پالنسیا رخ داد که با دو میلیون یورو فروخته شد. مونیخ الحادادی به والنسیا و آلاوس قرض داده شد و سپس قطعی به سویا رفت. سرخی سامبر به گراناتدا و لاس پالماس قرضی رفت و سپس به صورت قطعی راهی ویسل وود شد.

رافینیا پس از چند دوره حضور قرضی در سلتا و اینتر، الان دیگر بازیکن سلتا محسوب می‌شود. اورپول بوسکتس که به تونته قرض داده شد را نیز حساب کنید. مارک باترزا از ایبار که به وی فرصت کافی داده نشد، کافه شد و به صورت قطعی راهی بتیس شد. اتفاقی است که برای دلفوو و کریستین تيو نیز رخ داد. همه آنها قربانی عدم جسارت و شجاعت لازم در کادر فنی و مدیریت بارسلونا شدند. البته واضح است که همه این بازیکنان شایسته رسیدن به تیم اول نبودند ولی برخی به اندازه کافی شایستگی های لازم را نشان داده بودند، اکثر این بازیکنان نیز الان در بالاترین سطح مشغول بازی هستند. برخی بازیکنان حتی در تیم های پایه نیز تدوام لازم را نداشتند و تصمیم گرفتند راهی آکادمی باشگاه های دیگر شوند. دنیس سوارز، مارلون، کاردونا، گومباو و هلیلوویچ از نمونه این بازیکنان هستند.

۴ ستاره آینده داری که رفتند دو سال پیش باشگاه بارسلونا تصویری از ۴ بازیکن تیم زیر ۱۷ ساله های اسپانیا را منتشر کرد. ۴ بازیکنی که با اسپانیا در هند نایب قهرمان جهان شدند. در آن مقطع گمان می‌رفت که حداقل دو بازیکن بتوانند شانس بازی در تیم اول باشگاه را پیدا کنند اما اگر براگا بند خرید آبل روئیز را فعال کند، می‌توان گفت که دیگر هیچکدام شان در بارسا نیستند.

پیش از روئیز، جدایی سوبو، گومس، ماته موری و میراندای قطعی شده بود. موری و گومس به تیم دوم دورتموند رفتند و میراندا نیز به تیم اول شالکه پیوست. در حال حاضر باید پیدا شود تا رقم مورد نظر برای شان را بپردازند. لاماسیا، جایی شده که عجله و بی تابی ایجتن ها به همراه بی کفایتی مدیران و نیازهای مالی، کمر به نابودی اش بسته اند.